

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.
ve věci

žalobce: J. B., narozený dne „X“,
bytem „X“,
t. č. ve Věznici Pardubice, P. O. Box 18, 533 44 Pardubice

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2018, č. j. 5701260180/46091-VJ,
o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 3. 2018, č. j. „X“, a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 1. 2018, č. j. „X“, **se pro vady řízení zrušují a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna žalobci nahradit náklady řízení ve výši **115 Kč do třiceti dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ve znění jejích pozdějších doplnění, podané v zákonem stanovené lhůtě, domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 3. 2018, č. j. „X“, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 1. 2018, č. j. „X“, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 28. 12. 2017 nebyl žalobce invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 2, § 3, § 50, § 51, § 68 odst. 3 a ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v rozporu s ust. § 38 odst. 1 a ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění a v rozporu s vyhláškou č. 359/2009 Sb., , ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“).
3. Žalobce zdůraznil, že v řízení o invaliditě není zákonem stanovená závaznost posudku o invaliditě, kterýžto je sice stěžejním a neopomenutelným podkladem pro rozhodnutí, avšak je třeba jej hodnotit v porovnání s ostatními podklady pro rozhodnutí, kteréžto jsou součástí správního spisu. Při takovémto hodnocení měla žalovaná posuzovat zejm. přesvědčivost a mezerovitost posudku o invaliditě České správy sociálního zabezpečení ze dne 20. 3. 2018 (dále jen „posudek ze dne 20. 3. 2018“) v porovnání s ostatními podklady správního spisu a v případě rozporů v těchto podkladech si měla žalovaná nechat posudek ze dne 20. 3. 2018 doplnit. Žalovaná neměla hodnotit pouze technické náležitosti posudku ze dne 20. 3. 2018 dle ust. § 7 vyhlášky. Na podporu svého tvrzení žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, sp. zn. 7 Ads 307/2016.
4. Žalovaná se dle názoru žalobce nedostatečně vypořádala s odlišnými závěry příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyplývajících z posudku o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 28. 12. 2017 (dále jen „posudek ze dne 28. 12. 2017“) a z posudku ze dne 20. 3. 2018. Rovněž byl rozdíl mezi uvedenými posudky v hodnocení komorbidit ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky. Posudkový závěr posudku ze dne 20. 3. 2018, jež vzala žalovaná za stěžejní pro napadené rozhodnutí, byl vypracován toliko na základě zdravotnické dokumentace a nálezů odborných lékařů, žalobce nebyl posudkový lékařem vyšetřen, přičemž posudkový lékař vycházel ze zjišťovací prohlídky provedené dne 1. 10. 2013. Postup posudkového lékaře považuje žalobce za nezákonný, v této souvislosti žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ads 125/2011. Žalobce se domnívá, že posudkový závěr z posudku ze dne 20. 3. 2018 je v rozporu se skutečným stavem věci a je založen na nepřezkoumatelné identifikaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dle žalobce měl být pokles jeho pracovní schopnosti hodnocen dle kapitoly XIII., oddílu A, položky 2c vyhlášky v rozmezí 40-60 %.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení a dále pak k předložené žalobě uvedla následující. Důvodem invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobce, nýbrž posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky. K tomuto žalovaná citovala ust. § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Dále žalovaná ozřejmila s odkazem na nařízení Evropského Parlamentu a Rady č. 883/2004 a ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění podmínky pro přiznání nároku na invalidní důchod. Závěrem navrhla vyhotovit posudek o invaliditě Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, jímž bude přešetřeno a najisto dáno, zda je žalobce invalidní. Za dosavadního stavu navrhla žalobu zamítnout.

Ústní jednání před soudem

6. Z jednání u soudu nařízeném na den 18. 3. 2019 se žalobce řádně omluvil a požádal, aby soud s ohledem na jeho zdravotní stav rozhodl v jeho nepřítomnosti.
7. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu odkázala na své předchozí vyjádření a uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu, a to s ohledem na závěry obsažené v posudku Posudkové komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 16. 1. 2019, který soud nechal vypracovat pro účely předmětného řízení a jímž bylo ve věci provedeno dokazování, jak bude rozvedeno níže, neboť závěry obsažené v tomto posudku považuje žalovaná za úplné a objektivní.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku ze dne 28. 12. 2017 posudkového lékaře pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Pardubice, jež na základě předložené zdravotnické dokumentace posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že ten není invalidní ani v prvním stupni dle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, oddíl A – artropatie, položce 2b přílohy vyhlášky – pomalu progredující formy, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 20 % z rozmezí 20 – 35 %. Na základě tohoto posudku pak správní orgán I. stupně vydal dne 30. 1. 2018 výše citované prvostupňové rozhodnutí, jímž byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že s rozhodnutím posudkového lékaře ohledně jeho zdravotního stavu nesouhlasí a žádal o důkladnější přezkoumání zdravotního stavu i s ohledem na jeho dosavadní lékařské zprávy. Z tohoto důvodu pak žádal, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že je invalidní.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 20. 3. 2018, který vypracoval MUDr. P. M., posudkový lékař oddělení lékařské posudkové služby žalované. Tento posudkový lékař opětovně posoudil zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěl k obdobnému závěru, že žalobce není invalidní. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 27. 3. 2018, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí ze dne 30. 1. 2018 s odůvodněním, že žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %, zatímco pro vznik invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35 %.
12. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
13. Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
15. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. V projednávané věci tedy bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím o zamítnutí žádosti o invalidní důchod žalobce, které následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 27. 3. 2018, a to s odůvodněním, že sice u žalobce byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku mu poklesla míra pracovní schopnosti pouze o 20 %, zatímco pro vznik invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35 %.
17. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda u něho poklesla pracovní schopnost nejméně o 35 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o zamítnutí žádosti o invalidní důchod. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.
18. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkového lékaře oddělení lékařské posudkové služby žalované, který učinil závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem posudkového lékaře nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a také případnou invaliditu.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 16. 1. 2019. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice, spisové dokumentace námitkového řízení České správy sociálního zabezpečení pracoviště Hradec Králové, zdravotní dokumentace praktického lékaře a vlastního přešetření žalobce při jednání pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona.
20. Komise konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je seropozitivní revmatoidní artritida. Komise pak následně pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posoudila dle kapitoly XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, oddílu A - artropatie, položky 2b přílohy k vyhlášce – pomalu progredující formy, kdy ze zde uvedeného procentního rozmezí 20 - 35 % komise přiznala 35 %. Horní hranici rozmezí komise

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

použila vzhledem k výrazné klinické a laboratorní aktivitě zohledňující artritické postižení obou kolenních kloubů. V souladu s ust. § 3 odst. 2 vyhlášky zvýšila hodnotu o 10 % z důvodu celoživotně vykonávané dělnické a fyzicky náročné práce.

21. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že komise jednala v řádném složení, dále že posudek ze dne 16. 1. 2019, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen přítomným odborným lékařem z oboru interního lékařství.
22. Lékaři komise přítomní oproti posudkovému lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice a posudkového lékaře oddělení lékařské posudkové služby žalované ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje celkových 45 % namísto toliko 20 %, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobce byl k datu žalobou napadeného rozhodnutí invalidní, a to v prvním stupni.
23. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 16. 1. 2019, neboť tyto závěry soud vyhodnotil jako komplexní a zevrubně zdůvodněné, a proto za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeny s posudkovým závěrem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003–50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003–48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008–92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
24. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu. Soud proto napadené rozhodnutí pro vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, je zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, a to výše citované rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2018, přistoupil soud i k jeho zrušení podle ust. § 78 odst. 3 s. ř. s., rovněž z důvodu uvedeného v ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu vysloveným v daném zrušujícím soudním rozhodnutí. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v rozsahu prvního stupně invalidity.
25. Výrok II. rozsudku o náhradě nákladů řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož žalobce měl ve věci úspěch, soud tudíž žalované uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 115 Kč za vynaložené poštovné (57 Kč za podání žaloby; 39 Kč za doplnění žaloby a 19 Kč za vyjádření k výzvě soudu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 18. března 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.